

παινεύομαι

παινεύομαι, ρ. [<παινεύω], επαινώ τον εαυτό μου, περηφανεύομαι, καυχιέμαι: «έχει στήσει μια μικρή βιοτεχνία κι όπου βρεθεί κι όπου σταθεί παινεύεται για το κατόρθωμά του»·

- οι όμορφες γυρεύονται κι οι άξιες παινεύονται, τις όμορφες γυναίκες, ανεξάρτητα ήθους ή ηθικής, τις θέλει κανείς στη συντροφιά του σαν διακοσμητικό στοιχείο, για να επιδειχτεί, και ύστερα αδιαφορεί, όμως για τις έξυπνες θα πει τα καλύτερα λόγια: «όταν βγαίνει για διασκέδαση θέλει να περιστοιχίζεται από όμορφες γυναίκες για να κάνει το κομμάτι του, όμως πρέπει να ξέρεις πως οι όμορφες γυρεύονται κι οι άξιες παινεύονται».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας